

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Рев 2901/2019
28.08.2019. године**

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Весне Поповић, Божицара Вујичића, Илије Зиндовића и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање – Филијала у Нишу, чији је пуномоћник Бранислав Чолић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2553/2018 од 10.01.2019. године, у седници од 28.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2553/2018 од 10.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2553/2018 од 10.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1735/18 од 13.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да у корист тужиоца уплати доприносе пензијског, инвалидског и здравственог осигурања надлежним фондовима, по стопама на дан уплате, на износе мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, за период од марта 2012. године закључно са новембром 2012. године, у износима наведеним изреком. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 17.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2553/2018 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Наиме, о праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са измењеним ставом Врховног касационог суда, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 12.03.2019. године, о надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву лица које је корисник накнаде за време привремене незапослености и да је тужена у обавези на уплату доприноса обавезног социјалног осигурања одговарајућим организацијама, без обзира на то да ли је такав захтев једини предмет спора. С обзиром на наведено, нема законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучено ка у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 01.03.2018. године, тужилац је тражио уплату доприноса обавезног осигурања, а вредност предмета спора је одређена на 5.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене и другостепене пресуде.

С обзиром да се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић